

fer. Jeg kan ikke være ganske enig i de Ansøkers, der have gjort sig gjældende i denne Henseende. Jeg veed meget vel, at Motiverne dertil væsentligt dele sig i to Classer; den ene hviler paa den Ansøkers, at Staten ikke skal paatage sig Realunderviisningen af ganske unge Mennesker, og den anden, troer jeg, gaaer væsentligst ud paa, at de unge Mennesker ikke i en saa ung Alder kunne bestemme, om de have Lyft til at gaae ind i en Stand, til hvilken de senere skulle offere hele deres Livs Virksomhed. Hvad det første Punkt angaaer, kan jeg være ganske enig i Principet i dets Almindelighed; men med Hensyn til dets Anvendelighed paa det foreliggende specielle Tilfælde kan jeg derimod ikke være enig. Der er nemlig stillet den Fordring, at Eleverne, forinden de komme ind paa Officeerskolen, skulle have en vis Foruddannelse tilføes, men der vil jeg dog opkaste det Spørgsmaal: Paa hvilken Maade skulle de faae denne Uddannelse? Der staaer, at de skulle have lært, hvad der udfordres for at have Halvbefarenhedsgrad — hvilken de imidlertid ikke kunne faae, før de ere 18 Aar — eller have gjort 9 Maaneders Drlogstogt. For at faae Halvbefarenhedsgrad maae de enten have været 18 Maaneder paa en længere Reise eller have gjort nogle Reiser til England eller i de nærmere Farvande, men hvorledes komme de til at gøre disse Reiser? Skulle de opnaae Halvbefarenhed paa en længere Tour, altsaa gjøre en Reise paa 1 eller 1½ Aar, saa komme de vel ud med en større Coffardimand, hvor der maaffee ved deres Behandling kan tages noget Hensyn til deres fremtidige Bestemmelse, men under alle Omstændigheder dog ikke meget. Komme de derimod ud i de kortere Toure, gaae de med Skibe til England eller Østersøen, saa bliver deres Stilling efter min Mening endnu værre; thi hvorledes ville de blive behandlede der? Disse Skibe ere udrustede med den størst mulige Deconomi, de tage ikke een Mand mere ombord end høist nødvendigt, og tage de altsaa en saadan Dreng med, saa faaer han Lov til at gøre Kahyttdrengstjeneste, vasse op og Sligt, men det egentlige Sømandskab lærer han Intet af, og at have Tid til at fortsætte Læsningen, bliver der aldeles ikke Tale om, medens han dog er i den Alder, hvori det, man lærer, bi-

der sig bedst fast. Har altsaa hans Opdragelse været mangelfuld, vil han ikke lære Mere, og har han lært Noget, vil en Deel deraf smutte bort, og efter et saa ubundet Liv igjen at sætte sig paa Skolebænken troer jeg heller ikke vil være let. Jeg troer derfor, at det næsten er en Nødvendighed, at der sørges for, at de Elever, som paa denne Maade ville uddanne sig til det Kald at blive Søofficerer eller Sømand i det Hele, hvor godt de end have af at komme ud at seile saa tidligt som muligt, dog samtidigt dermed ikke glemme de Kundskaber, de havde, men meget mere fortsætte den Tilsegnelse af Kundskaber, som de have begyndt at lægge Grundvolden til, og det kan efter min Mening ikke skee ved at gaae i Coffardisart. — Om denne Uddannelse kan opnaaes paa en anden Maade, er naturligtvis en Ting, som jeg ikke drifter mig til bestemt at paastaae; men det forekommer mig, at istedetfor disse 9 Maaneders Drlogstogt eller disse 18 Maaneders Coffarditjeneste maatte der kunne findes en anden Maade, hvorved man under alle Omstændigheder kunde gøre dem det muligt at søge Underviisning i de private Stoler, der findes. Man kunde jo f. Ex. give dem Tilladelse til under visse Betingelser at deeltage i det Skibstogt, som bliver udrustet for selve Eleverne paa Officeerskolen; de kunde jo betale derfor, hvis man ikke fandt at kunne lade dem gaae frit med. Under alle Omstændigheder kunde de der see, om de havde Lyft til Søen, og de kunde tillige blive ved at fortsætte deres Uddannelse i andre Retninger; jeg troer navnlig, at denne Tour vilde være lang nok til at sætte dem istand til at dømmes om, om de virkelig sølte Kald til Søen eller ikke. Seer man derhos hen til den Maade, hvorpaa Antallet af Elever i de forskjellige Classer er stillet, idet der fra Først af er et større Antal, men dette Antal bestandig gaaer nedefter, saaledes at der i øverste Klasse kun bliver en ringere Deel tilbage, troer jeg heller ikke, der er Fare for, at man jo itide vil kunne udfille de Elever, som vise sig ikke at have Kald til Tjenesten tilføes. Det er efter min Mening ikke rigtigt, hvis man følger det Princip fremfor Alt at tage de Elever, som ere de flinkeste til Bogen eller til Examen; thi der